

UŞSAK MÜNÂCÂT

(Yâ İlâhî, rahmetinden kimseler dûr olmasın!..)

Müsemmen

Güfte: Hâlide N. ZORLUTUNA
Beste: Cinuçen TANRIKUR

I.

Hak ta nın sin kim segad dar kim semağ dûr ol ma sin

Mest o lup ik bâl me yin den son ra mah (hi)mûr ol ma sin(Ah)

Bir mi sâ fir hâ ne dir dün yâ yamağ rûr ol ma sin Âh

Yâ i lâ hî Rah me tin den kim se ler dûr ol ma sin Âh

Yâ i lâ hî Rah me tin den kim se ler dûr ol ma sin (Saz)

II.

Av cumuz boş gön lümüz hoş sî nemiz sad pâ re dir

yol cudur, yol lar da şas kin çır pi nr â vâ re dir (Ah)

Koymagaf (fi)let ler de Rab bim kul la nn bî çâ re dir Âh

III.

Dilnazar gâ hm diran cak yüz çevir me kal be bak (Ah)

Aşk i le pür nûr kl sen kal bi miz Rab bül fe lâk (Âh)

Zûlmetar tik kal masın doğ sun müeb bed bir şa fak Âh

Hak tanınsın kimse gaddar kimse mağdûr olmasın
Mest olup ikbâl meyinden sonra mahmûr olmasın
Bir misâfirhânedir dünyâya mağrûr olmasın
Yâ İlâhi Rahmetinden kimseler dûr olmasın

Avcumuz boş gönlümüz hoş sînemiz sadpâredir
Yolcudur, yollarda şaşkıń çırpınır âvâredir
Koyma gafletlerde Rabbim kulların bî çâredir
Yâ İlâhi Rahmetinden kimseler dûr olmasın

Dil nazargâhındır ancak yüz çevirme kalbe bak
Aşk ile pür nûr kil sen kalbimiz Rabbül Felâk
Zûlmet artık kalmasın doğsun müebbed bir şafak
Yâ İlâhi Rahmetinden kimseler dûr olmasın